

Homilie zondag 2/09/2018

Uit het boek van Godswoord

Deut 4,1-2 ; 6-8

Mc 7,1-8 ; 14-15 ; 21-23

Lieve mensen,

Even doordenken over de lezing en het evangelie van daag

Deut bespreekt de wet die God ons aanbiedt; niet opleggen maar uitnodigen dit Verbond tussen God en mens te realiseren

Door de naleving van deze levenswijze is God met ons en voor ons; niet alleen Godswoord beluisteren en gehoorzamen, maar Zijn Woord werkelijkheid laten worden.

Gods trouw wordt werkelijkheid door onze navolging: doe goed voor elkaar, en vooral respecteer ieder vanuit je hart.

Het radicale van dit geloof ligt niet in regeltjes en gebruiken, maar vooral van uit het innerlijke van elke mens, recht uit hart

Christus laat in Mc neerschrijven, bij een discussie met de Farizeeën en enkele Schriftgeleerden, hoe niet het uiterlijk gedrag maar het innerlijke, het fundament van het godsgeloof uitstraalt.

Zeer actueel punt bij de maatschappelijke discussie, rond ritueel slachten, geen kruisbeelden meer in openbare gebouwen, voorschriften van allerlei rituelen.. en dit alles bij diverse geloofsgroepen...

Hoe stipter de navolging van deze voorschriften, hoe koosjer, hoe meer Halal, hoe meer zegeningen... des te orthodoxer, des te correcter deze gelovigen geprezen worden...Is dit de norm die God ons aanbiedt?.

Probleem wordt dit alles, wanneer men de voorschriften niet kadert in een geloofstaal, wat is de inhoud van deze symbolen die verwijzen naar de innige band met de Godheid waarin men gelooft.

Ook de joden, vooral de Farizeeën en vele Schriftgeleerden ten tijde van Jezus benadrukken de uiterlijke correctheid: Rabbi, waarom gedragen uw leerlingen zich niet volgens de overlevering, en eten zij met onreine handen;

Jezus beantwoordt scherp deze opmerking met de woorden van de profeet Jesaja :

Dit volk eert Mij met de lippen

Maar hun hart is ver van Mij

Zij eren Mij, maar zonder zin

En mensenwet is wat zij leren

Al die uiterlijkheden benadrukken, verstikken dikwijls het innerlijke;

Jezus sprak, besef je niet dat al wat van buiten af in de mens komt hem niet kan bezoedelen, maar wat uit de mens komt kan de mens bezoedelen;

De mens laat zijn hart spreken hart centrum van verbondenheid

'klopte je hart niet sneller ,toen je je geliefde zag

'deed je hart geen pijn, bij zoveel verdriet

"wat een deugniet, grote mond maar toch zo ,n klein hartje

'Zo arm en toch ,zo gul, wat een groot hart

Hart is voedingsbodem van wat en hoe wij over het leven denken ;wat je bemint wordt een dieper inzicht in wat er gebeurt .Ons handelen, hoe rationeel en deskundig mist diepte wanneer het hart er niet bij is

Wie zijn hart plaats voor de armen toelaat, ervaart het minder moeilijk om hen in hun beperktheid en veelal gebrokenheid te aanvaarden en te waarderen.

Hier komt jesus boodschap: wanneer de mens God verloochent is dit zo zeer met uiterlijke tekenen maar door het innerlijke van ons hart

Vanuit de mens zijn diepste innerlijk tegenover liefde, tegenover waarachtigheid, tegenover rechtvaardigheid,, dit alles werkelijke tekens van God dynamiek in ons, borrelt heel dikwijls van uit

Onze innerlijke gezindheid, haat, oneerlijkheid, onrecht, ontlopen van onze verantwoordelijkheid;

Deze "onmenselijkheden" onteren de mens, maken van hem niet Godsbeeld en gelijkenis.

Een kleine toepassing? Morgen gaan duizenden jongeren voor het eerst of opnieuw naar school,

Nieuwe schooltas, nieuwe pennenzak...uiterlijk zie je onmiddellijk wie deze belangrijke groei mag meemaken...en wie staat stralend aan de schoolpoort, ouders? Leerkrachten? Welkom we maken er een hartelijk jaar van...

Is hun hartje klaar voor het wonderbare van kennis, om vaardigheden te ontdekken

Is hun hartje klaar om te bouwen aan hun toekomst

Is hun hartje klaar om gelukkig te worden samen met hun klasgenootjes, geen pesterij, geen uitsluiting.

Klopt hun hart voor de schoonheid, voor de wonderbare werkelijkheid ,voor het respect en de aanvaarding van elk klasgenoot.

Klopt hun hart niet wat harde, uit angst en schrik, het niet aan te kunnen, niet te lukken en allen te zijn?

Wie van ons sterkt hun hart in het vertrouwen naar mogen. Zullen wij hen niet laten voelen dat ook ons hart extra klopt, omdat wij voelen en ervaren dat we samen met het Goddelijk vertrouwen in elke mens, een hartelijke leefwereld kunnen uitbouwen?

Een hartelijk school en werkjaar

GS